

Jann Sjørnsen (KRF):

Vi er fra Kristeligt Folkeparti også meget positive over for intentionerne i Enhedslistens beslutningsforslag. Vi mener helt klart, at der er brug for en yderligere regulering på det her område, som også flere ordførere allerede har indikeret her i debatten.

Men vi mener uanset det langsommelige udvalgsarbejde under Justitsministeriet, at det kan være formålstjenligt at afvente resultatet af det, inden vi tager endelig stilling til Enhedslistens beslutningsforslag. Derfor kan vi altså ikke støtte det på det nuværende grundlag, eller måske mere præcist: på det nuværende tidspunkt.

Jeg vil godt tilslutte mig det, som den radikale ordfører lige har nævnt om, at vi skal lægge pres på justitsministeren og bede om, at vi allerede i debatten i dag her får tilsagn om, at regeringen vil fremsætte et lovforslag i næste folketingsssamling. For hvis et sådant tilsagn ikke kan gives i dag, er det klart, at vi så på baggrund af Enhedslistens forslag eller andre forslag må tage fat på sagen igen i næste folketingsssamling og få realitetsbehandlet et sådant forslag. Men som sagt håber jeg, at regeringen selv kommer med et lovforslag på baggrund af udvalgsarbejdet, sådan at vi får de ekstra detaljer med, som der også skal til, inden man kan træffe endelig beslutning.

Det skal man ikke klandre Enhedslisten for. Enhedslisten har fremsat et beslutningsforslag, og det skal selvfølgelig ikke have samme detaljeringsgrad som et lovforslag. Derfor vil jeg også godt afslutte min ordførertale med at sige, at vi synes, at mange af de principper, som Enhedslistens beslutningsforslag bygger på, er helt o.k. Så det er altså ikke på den baggrund, at vi her i dag siger, at vi ikke er parate til positivt at støtte det.

Søren Søndergaard (EL):

Danmark er et af de få EU-lande, der tillader våbentransporter, der kan omgå EU-beslutninger. Det er jo fantastisk. Det er ikke mange steder, hvor Danmark lægger sig ud med EU, men det her er altså et af stederne. Sverige, Tyskland og England har f.eks. regler mod den slags.

I 1980'erne vurderede en ekspert, at hver fjerde danske coaster havde sejlet med våben til tredjelande om bord. Hvad der er sket siden, er der ikke nogen, der præcis ved. Der er ikke nogen præcise opgørelser, for der føres simpelt hen ikke kontrol.

SiD og Det Svenske Forskningsinstitut SIPRI mener, at det hul udnyttes flittigt af danske redere, fordi lige præcis danske redere er i den situation, hvor de kan omgå det.

Blandt de lande, der frit kan sejles våben til på danske skibe, er f.eks. Burma og Congo, og hvis vi tager Congo, så er en af dagens nyheder, som man har kunnet se i aviserne i dag, at borgerkrigen foreløbig har kostet 3 millioner mennesker livet – 3 millioner menneskers livet.

Så må man jo stille spørgsmålet: Hvor mange af disse 3 millioner mennesker er blevet myrdet af våbenladninger, der er sejlet på danske skibe med kurs mod Congo? I hvert fald er der ikke sket noget for at forhindre det. Der har jo ellers været tid nok til det, kan man sige.

Nu blev der sagt rosende ord om det her forslag, og derfor vil jeg da også straks give de rosende ord videre til dem, der skal have dem, for det er ikke Enhedslisten, der har skrevet det her forslag.

Det fremsatte beslutningsforslag blev med nøjagtig samme ordlyd i forslaget, bortset fra et par enkelte datoer, der er ændret, vedtaget her i Folketinget den 19. maj 1987, dvs. for 16 år siden, af Socialdemokratiet, SF, VS og Det Radikale Venstre.

Kl. 15.25

På den baggrund blev den konservative justitsminister Erik Ninn-Hansen tvunget til at fremsætte et lovforslag den 7. oktober 1987. Men det forslag blev ikke vedtaget, for efter at det var blevet fremsat, kom der valg, og efter det valg kom De Radikale ind i regeringen. Så forsvandt flertallet for forslaget. Da Socialdemokratiet og SF den 15. marts 1989 genfremsatte Erik Ninn-Hansens lovforslag, stemte De Radikale lige pludselig imod det forslag, de tidligere havde været med til at fremsætte.

I begyndelsen af 1990'erne fik vi så en ny regering, hvor både Socialdemokratiet og De Radikale indgik, men nu var emnet gået fuldstændig i glemmebogen. Det kom så frem igen i forbindelse med debatten om Thor Emilie, hvor det viste sig, at en dansk reder havde hentet våben i Polen og sejlet til borgerkrigen i Sudan, hvor et bestialsk styre undertrykker det kristne mindretal.

Derfor rejste vi denne her sag, da ikke andre rejste den. Vi genfremsatte det forslag, der altså var blevet vedtaget 14 år tidligere, fuldstændig uændret. Så blev der reageret, nemlig på den måde, at man, umiddelbart inden vi skulle i Folketingssalen, meddelte fra Justitsministeriet, at